Jan Rybář, SJ (* 16. července 1931 – † 14. ledna 2021)

Jan Rybář vyrůstal v Bílovicích nad Svitavou, zde prožil dětství a stejně tak i roky zakázané kněžské činnosti. Do svého rodného kraje se po celý život rád vracel.

Rozloučení s ním bude v sobotu 23. 1. v 11 hod v Trutnově.

Následující den 24. 1. se s ním rozloučíme při pohřební mši svaté v 9.30 v Bílovicích nad Svitavou, kde bude uložen do rodinného hrobu ke svým rodičům.

Obě mše svaté budete moci sledovat v přímém přenosu, odkazy naleznete na https://www.mseonline.cz/

Přinášíme několik slov, kterými při duchovní obnově v Jánských Lázních mluvil o svém patronu Janu Křtiteli a Božím království:

„Nacházíme se ve **farnosti sv. Jana Křtitele**, kdysi dávno ve středověku se zde říkalo **údolí svatého Jána**. Protože zde bylo vždy dost pramenů a vody se toto místo **upamatovalo na sv. Jana Křtitele – dnes Jánské Lázně.“**

„Jan Křtitel vlastně kázal totéž co pán Ježíš, **změňte se**. On neříká čiňte pokání. To jsme tak chytře přeložili my, činit pokání umí každej, jít na pouť pomodlit se růženeček a furt je stejnej. Zatímco Pán Ježíš a Jan Křtitel, říkali podle řeckého textu metanoeite – **buďte jinačí, změňte se**. To je velmi těžké a já se o to snažím pomalu 90 let a pořád to nejde být jinačí.“

„Jan Křtitel měl stejné moto co Pán Ježíš – **obraťte se**. Jan Křtitel bušil do všech lidí, **Ježíš už rozlišoval. Hříšníkům říkal laskavá, útěšná slova a bušil jenom do zatvrzelých**.“

„Stále víc a více se blíží jeho království, každému z nás a i já už jsem **kandidát Božího království**. Ten, kdo studuje, čeká, že bude mít diplom. Za starejch časů, když začal někdo studovat medicínu už si psal MUC, hned v prvním ročníků, byl ještě trouba, nevěděl co to je klíční kost, ale už měl právo napsat si před jméno MUC. My jsme taky už to C – kandidáti Božího království a musíme si uvědomit kam jdeme.“

„V apokalypse je nejmíň dvakrát řečeno, já jsem ALFA a OMEGA. Já jsem **počátek i konec**. **Omega je bod, ke kterému směřujeme**. **Až tam u toho cíle,** vážení napište si to a až odejdu tak o tom uvažujte, **až tam je člověk stvořen, tam končí stvoření**. To nekončí tím, že začnu běhat, chodit do školy, mám maturitu, doktorát, rodinu, nebo si užívám krásně penzi. **Člověk je stvořen až na konci, na konci, na konci, až vstoupí do Boží Trojice**.“

„Začátek je z možnosti a konec je úžasnej. Vše končí radostí. Vrcholem stvoření je radost. Bůh nemá radost, on je radost. Lidé radosti se modlí: „Děkuji ti za to, že bez nás nemůžeš být!“